

ת"פ 14767/09/22 - מדינת ישראל נגד סהר גברין, חאלד גברין, נאוך אבו עסא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 14767-09-22 מדינת ישראל נ' גברין(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט אלון גביון
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אורלי פיטוסי

נגד
הנאשמים:

1. סהר גברין
ע"י ב"כ עוה"ד טאהר אלמכאווי
2. חאלד גברין
ע"י ב"כ עוה"ד תאמר אסדי
3. נאוך אבו עסא
ע"י ב"כ עוה"ד האיל אבו גררה

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירות בנשק (ייבוא נשקים) - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

כתב האישום והסדר הטיעון :

2. על פי עובדות כתב האישום במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר לתאריך 20.8.22, קשרו הנאשמים קשר עם אחר או אחרים בירדן (להלן: "השותף" או השותפים"), שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, לבצע פשע - לייבא כלי נשק מירדן לישראל (להלן: "הקשר").

במסגרת הקשר האמור, ביום 20.8.22, בשעה 17:00 או בקירוב, החלו הנאשמים בנסיעה מצומת תל ערד או בסמוך, לעבר גבול ישראל ירדן בצפון הארץ (להלן: "הגבול"). הנאשם 1 נסע ברכבו מסוג טויוטה (להלן: "רכב הטויוטה"), כשהוא נוהג ברכב ולצדו יושב הנאשם 3, והנאשם 2 נסע ברכבו מסוג הונדה (להלן: "רכב ההונדה"). בהגיעם לאזור בקעת בית שאן, נפגשו הנאשמים במקום שאינו ידוע במדויק למאשימה. באותו מעמד, בהוראת הנאשם 1, עבר הנאשם מרכב הטויוטה לרכב ההונדה, והנאשם 2 הסיע את הנאשם 3 לעבר מקום שהוסכם מראש בסמוך לקיבוץ נווה אור (להלן: "הקיבוץ").

הנאשם 1 נותר ברכב הטויוטה בקרבת מקום, והמשיך לתאם את ייבוא כלי הנשק באמצעות תקשורת

טלפונית, עם הנאשם 2, עם הנאשם 3, ועם מי מהשותפים בצד הירדני.

בהוראת הנאשם 1 ירד הנאשם 3 מרכב ההונדה בשעה 21:38 או בסמוך לכך, הלך לבדו משך כשעה עד לקרבת נקודת מפגש מוסכמת בגדר הגבול, סמוך לקו דיווח 743, דרומית - מזרחית לקיבוץ (להלן: "הנקודה"), והמתין מעט לפני הנקודה במקום הנחזה כמקום מסתור, עד להגעת השותף מהצד הירדני.

בשלב מסוים, בשעה 22:48 או בסמוך לכך, התקרב השותף אל הנקודה מצידה הירדני, כשברשותו 10 אקדחים ומחסנית נתונה בכל אחד מהם (להלן: "כלי הנשק").

הנאשם 1 שוחח עם הנאשם 3 והורה לו לנסוע במהירות לעבר הנקודה, באומרו בין היתר "הבן אדם הגיע אליך, לך אליו בטיל".

בשעה 22:49 או בסמוך לכך, הגיע השותף אל הנקודה, הנאשם 3 הגיע אליו, וקיבל ממנו את כלי הנשק. מיד לאחר מכן, הורה הנאשם 1 לנאשם 3 בין היתר "טוב, יאללה תחזור אלינו", ובהמשך הורה הנאשם 1 לנאשם 2 להיערך לחזרתו של הנאשם 3 עם כלי הנשק לרכב ההונדה.

הנאשם 1 המשיך לתאם עם הנאשמים 2 ו-3 באופן טלפוני את חזרת הנאשם 3 לרכב הונדה, ובשלב מסוים, הורה לנאשם 3 להישאר במקום הנחזה כמקום מסתור. בהמשך, הסביר הנאשם 1 לנאשם 3 לאן עליו להגיע, באומרו בין היתר "הוא יכנס, יפגוש אותך, ותצאו שניכם אחריי", "תקרב אליו קדימה".

הנאשם 3 שם פעמיו לעבר המקום המוסכם כשכלי הנשק באמתחתו והתקרב כאמור, עד שנעצר על ידי שוטרים בשעה 23:27 או בסמוך לכך, בעודו משוחח עם הנאשם 1.

הנאשם 1 אשר הבין כי הנאשם 3 נעצר, הורה מיד לנאשם 2 לסגת ממסלול הנסיעה שתוכנן לחבירה עם הנאשם 3, באומרו בין היתר "אל תיכנס, תמתין, שמעתי רעש אצל הבחור".

הנאשם 2 סב על עקבותיו במהירות, החל להתרחק מהמקום, והמשיך בנסיעה עד שהגיע למחסום משטרי בסמוך לקיבוץ חמדיה, ונעצר על ידי שוטרים.

הנאשם 1 המשיך בנסיעה על כביש 90 לכיוון דרום, עד שהגיע גם הוא למחסום משטרי האמור, ונעצר על ידי שוטרים.

במעשיהם המתוארים לעיל, הנאשמים, בצוותא חדא, ייבאו נשקים (עשרה אקדחים ועשר מחסניות) בלא רשות על פי דין.

3. הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, ובאי כוח הצדדים עתרו במשותף כי ביהמ"ש יגזור על הנאשמים עונשים כדלקמן:

לנאשם 1:

א. 7 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

עמוד 2

ב. מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט.

ג. קנס לשיקול דעת בית המשפט.

ד. פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה לשיקול דעת בית המשפט.

לנאשם 2:

א. 7 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט.

ג. קנס לשיקול דעת בית המשפט.

ד. פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה לשיקול דעת בית המשפט.

לנאשם 3:

א. 6.5 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם 3 בת"פ 54384-09-19 באופן שירוצה חציו במצטבר לעונש המאסר שיוטל עליו בתיק זה וחציו בחופף לו, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 7 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ג. מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט.

ד. קנס לשיקול דעת בית המשפט.

ה. פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה לשיקול דעת בית המשפט.

לעניין רכיב הקנס שבהסדר, עתרו ב"כ הצדדים כי גובה הקנס שיוטל על הנאשמים יהיה זהה.

ראיות וטיעונים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגיש גיליון הרשעות של נאשם 2 (ת/2), גיליון הרשעות של נאשם 3 (ת/3) וגזר דין שהוטל עליו בתיק ת"פ 54384-09-19 והכולל את המאסר המותנה בגין עברת נשיאה והובלת נשק (ת/4).

5. ב"כ המאשימה עתר לכיבוד ההסדר וטען כי הגם שהסדר הטיעון מקל עם הנאשמים מדובר בהסדר מאוזן בנסיבות העניין. צוין כי קיים קושי ראיתי הבא לידי ביטוי ביחס לתעודת החיסיון, והודאת הנאשמים

טרם שמיעת הראיות יש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי. נטען כי ההבדל העונשי בין הנאשמים 1 ו-2 לנאשם 3, נובע מעובדות כתב האישום המתוקן וכי העבירות בהן הורשעו הנאשמים נעשו בשל מניע כספי ומשכך ובהינתן חומרת העבירה יש להטיל על הנאשמים עונש כלכלי לצד עונש המאסר. ב"כ המאשימה הבהירה כי העתירה המוסכמת בעניין הפסילה המותנית של רישיון הנהיגה נובעת מהשימוש ברכבים לצורך ביצוע העבירה.

6. ב"כ הנאשם 1 טען כי ההסדר שהוצג תואם את הפסיקה המקובלת ואינו מקל ומשכך עתר לאמצו. נטען כי הנאשם 1 צעיר ונעדר עבר פלילי, והסדר הטיעון הינו תולדה גם של קשיים ראייתיים בתיק. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ועונש המאסר הארוך הצפוי לו, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם 1 קנס מתון שיעמוד על סך של 1,000 ₪ אשר ישולם לאחר שחרורו ממאסרו.

7. ב"כ הנאשם 2 הצטרף לדברי ב"כ הנאשם 1. נטען כי הצדדים הגיעו להסדר נוכח קושי ראייתי ובמכלול הנסיבות מדובר בעונש סביר ויש לכבדו. לדבריו הנאשם 2 נשוי, אב למשפחה מרובת ילדים, ותקופת המאסר שתוטל עליו צפויה להשליך גם על משפחתו. ב"כ הנאשם 2 ביקש מבית המשפט להקל באופן משמעותי בגובה הקנס שיוטל על הנאשם שכן לנאשם אין מקור הכנסה וקנס כספי גבוה יפגע בו ובמשפחתו.

8. ב"כ הנאשם 3 הצטרף לדברי חבריו וביקש לכבד את ההסדר. נטען כי הסדר אליו הגיעו הצדדים, נוכח הקושי הראייתי, צריך להשליך גם על גובה הקנס. צוין כי בהתאם להסדר הנאשם 3 צפוי לרצות תקופה ממושכת במאסר. לדבריו הנאשם 3 נשוי ואב לשישה, מפרנס יחיד במשפחתו והקנס שיוטל עליו יפגע בפרנסת משפחתו וילדיו. ב"כ הנאשם 3 ביקש להטיל על הנאשם קנס נמוך וככל שנדרש גם התחייבות כספית חלף קנס גבוה.

9. לשאלת בית המשפט האם הנאשמים מבקשים לממש זכותם ולומר דבריהם טרם גזירת דינם, השיבו הנאשמים 1 ו-3 כי אין להם מה לומר.

הנאשם 2 אמר כי הסכים להסדר הכולל מאסר על מנת לעשות שינוי בחייו ולעבור טיפול ובכדי לחזור לחיק משפחתו בהקדם. לדבריו זו אינה תקופה טובה עבורו, ציין כי גם אחיו שוהה בבית סוהר וביקש מבית המשפט להתחשב במצבו.

דין והכרעה

10. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירות בנשק (יבוא נשקים), מהחמורות שבעבירות בנשק והמחוקק קבע לצידה עונש מאסר מרבי העומד על חמש עשרה שנים.

11. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על חומרתה, שכן הנאשמים קשרו קשר עם שותפים בירדן לצורך ביצוע פשע ולייבוא כלי נשק מירדן לישראל. חומרה נוספת יש לראות בעובדה שהנאשמים פעלו בצוותא וכצוות, וייבאו לישראל נשק בכמות גדולה - עשרה אקדחים ועשר מחסניות. ברי כי לכמות נשק שכזו פוטנציאל סיכון גבוה וקטלני, וככל שהנשק לא היה נתפס, עלול היה לשמש לביצוע עבירות פליליות חמורות ואף לביצוע של עבירות בעלות גוון לאומני וביטחוני.

12. כתב האישום המתוקן אומנם אינו מפרט אודות התכנון המוקדם שקדם לביצוע העבירה, אך ברי כי הנאשמים ביצעו את המיוחס להם לאחר תכנון ממושך ושקידה ובתאום מול השותפים בצד הירדני.

כמפורט בכתב האישום המתוקן, העבירה הייתה כרוכה, בין היתר בשימוש בשני רכבים, מסירת נקודת הציון למסירת הנשקים בסמוך לגבול, שהייתה בנקודת המסתור ותיאום טלפוני בין הנאשמים.

13. המניע לייבוא כלי נשק בלתי חוקיים בכמות כה גדולה יכול ויהיה כלכלי, פלילי, לאומני או שילוב של האמור. כתב האישום המתוקן בענייננו אומנם אינו מפרט את הסיבה שבעטיה ייבאו הנאשמים כמות כה גדולה של כלי נשק, על כן אצא מנקודת הנחה המחמירה פחות עם הנאשמים כי ביצעו את העבירה לשם הפקת רווח כספי ובצע כסף.

יחד עם זאת, משייבאו הנאשמים כמות כה גדולה של כלי נשק לא חוקי לשטח המדינה ו"תרמו" את חלקם להצפת המדינה בכלי נשק, הרי שלא ניתן לשלול את האפשרות כי כלי הנשק או מקצתם, ככל שלא היו נתפסים, היו מגיעים, בשלב כזה או אחר, לידי גורמים עבריינים, משפחות פשע, או חלילה לידי ארגוני טרור.

ר' לעניין זה ע"פ 7502/12 בסאם כוויס נגד מ"י (25.06.2013):

"כפי שנפסק, לא אחת, עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחון, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד."

14. לעבירות יבוא הנשק מעבר לגדר הגבול פוטנציאל גבוה לפגיעה בביטחון המדינה. הגבול בין ישראל לירדן מתמשך לאורך קילומטרים רבים, והופך את עבירת היבוא לקלה יחסית לביצוע וקשה לסיכול. כוחות הביטחון הפרושים לאורך הגדר לצורך הגנה על גבולות המדינה נאלצים לטפל בהברחות ובייבוא נשק שמתבצעים על הגבול באופן העלול להציב הכוחות מול סיכון מיותר ונוסף מצד עברייני הנשק, להכביד על פעילותם השוטפת ולהסית תשומת הלב ממשימתם העיקרית.

15. בענייננו, פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של שמירת החיים והגוף, בטחון הציבור וכוחות הביטחון ושמירה על הסדר הציבורי. נוכח מספר כלי הנשק, פוטנציאל הסיכון וחומרת הנסיבות כמפורט לעיל, הרי שהפגיעה הייתה ברף הגבוה.

16. לצד חומרת העבירה בה הורשעו הנאשמים ופוטנציאל הסיכון הגבוה כמפורט לעיל, נתתי דעתי לכך כי הנאשם 1 יליד 1991 ונעדר עבר פלילי, הנאשם 2 יליד 1991 נשוי ואב לילדים, והנאשם 3 יליד 1991, נשוי ואב ל-6 ילדים קטינים. כמו כן, נתתי לקולא דעתי לכך הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן, חסכו בזמן שיפוטי וכי שלושתם עצורים מיום 20.8.22.

לא נעלם מעיני כי הנאשמים 2 ו-3 בעלי עבר פלילי (ת/2 ו-ת/3), וכי המאסר המותנה שהוטל על הנאשם 3 בגין תיק ת"פ 54384-09-19, לא הרתיעו מביצוע העבירה בעניינו.

17. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, על אף חומרת העבירה בה הורשעו הנאשמים והערכים שנפגעו, ולא בלי היסוס, נוכח הקושי הראייתי עליו הצביעה המאשימה, תקופות המאסר הממושכות שבהסדר, הודיית הנאשמים, ולאור מדיניות בתי המשפט הנוגעת לכיבוד הסדרי טיעון (ראה לעניין ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נז (1), 577), אכבד את ההסדר.

בכיבוד ההסדר נתתי משקל גם לעקרון ההסתמכות של הנאשמים אשר מקבל משנה תוקף נוכח הקושי הראייתי עליו הצביעה המאשימה ואשר עמד בבסיס הסדר הטיעון. לצד זאת, מצאתי להחמיר ברכיבי הענישה שהותרו בהסדר לשיקול דעת בית המשפט.

18. נוכח המניע הכלכלי שבביצוע העבירה כאמור והואיל ועבירות הנשק הפכו בין היתר למקור הכנסה, צריכה הענישה לכלול גם קנס כספי משמעותי שימנע כל טובת הנאה מהעבריינים, ויהפוך את העבירה ללא כדאית גם מבחינה כלכלית. על עברייני הנשק לדעת כי הם צפויים להיפגע באופן משמעותי גם בכיסם.

בעניינינו עסקינן בייבוא של עשרה אקדחים ועשר מחסניות. טובת ההנאה אותה יכלו להפיק הנאשמים ממספר כה גדול של כלי נשק, עשויה הייתה להיות גבוהה ביותר. באמצעות הטלת קנס משמעותי הנלווה לעונשי מאסר ממושכים, יש ביכולתו של בית המשפט לתרום את חלקו לשינוי יחס "סיכוי - סיכון" מכוחו פועל עברייני הנשק, באופן שהמאזן יטה בבירור לטובת האחרון.

ההגנה לא הציגה ראיות בדבר מצבם הכלכלי של הנאשמים והסתפקה בטענה כללית כי מצבם הכלכלי של הנאשמים אינו טוב. נסיבות ביצוע העבירה מצביעות כי לנאשמים אמצעים, ובכלל זאת רכבים וטלפונים ניידים אשר סייעו להם בביצוע העבירה. יש גם להניח כי ייבוא הנשק לא מתבצע ללא תשלום תמורה, וכי לעברייני הנשק אמצעים כספיים לשלם תמורתם.

19. כאמור הנאשמים הסתייעו בכלי רכב לביצוע העבירה והמשטרה נדרשה להצבת מחסומים משטריים על מנת לסכל את תכניתם. בנסיבות אלה, מצאתי כי ישנה חשיבות לענישה מרתיעה כך שתכלול בנוסף לרכיבי המאסר והקנס, גם פסילה מותנית של רישיון הנהיגה.

20. לאור האמור לעיל, אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

- א. 7 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שהנאשם לא יעבור עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.
- ג. קנס בסך 30,000 ש"ח או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.6.24.
- ד. פסילה על תנאי - מורה על פסילתו של הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 10 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מיום שחרורו יעבור על עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות או על עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.

לנאשם 2:

- א. 7 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שהנאשם לא יעבור עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.
- ג. קנס בסך 30,000 ש"ח או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.6.24.
- ד. פסילה על תנאי - מורה על פסילתו של הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מיום שחרורו יעבור על עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות או על עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.

לנאשם 3:

- א. 6.5 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ב. הנני מפעיל מאסר מותנה בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 54384-09-19 באופן שחציו ירוצה במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה וחציו בחופף לו, כך שהנאשם ירצה בסה"כ 7 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שהנאשם לא יעבור עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.
- ד. קנס בסך 30,000 ש"ח או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.6.24.

ה. פסילה על תנאי - מורה על פסילתו של הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מיום שחרורו יעבור על עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות או על עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לביהמ"ש העליון.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ג, 03 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.

חתימה